

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3To/83/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1614010170
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 11. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denisa Mészárosová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2016:1614010170.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Denisy Mészárosovej a sudcov JUDr. Zuzany Molnárovej a JUDr. Petra Štífta, v trestnej veci obžalovaného S. C. pre prečin krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona a iné, o odvolaniach obžalovaného a prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Malacky sp. zn. 2T 47/2014 zo dňa 25.04.2016 na verejnom zasadnutí konanom dňa 22. novembra 2016 takto

r o z h o d o l :

I.

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 3 Tr. poriadku z r u š u j e sa napadnutý rozsudok v časti, ktorým bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov a prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 1 Tr. zákona.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. poriadku z dôvodu § 285 písm. b/ Tr. poriadku sa obžalovaný

S. C., H.. XX.XX.XXXX N. C., R. C. N. XX, C.

o s l o b o d z u j e

spod obžaloby Okresnej prokuratúry Z. zo dňa 12.05.2014 sp. zn. 1Pv 925/12/1106 pre prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov a prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 1 Tr. zákona na skutkovom základe, že dňa 09.12.2012 v čase približne o 23,00 hod v obci S. Š. na D. V. viedol osobné motorové vozidlo zn. Š. X., VIN:R., šedej metalízy, EČV: C. XXXZR pridelené osobnému motorovému vozidlu zn. M. G. zelenej farby, VIN: E., ktorému počas jazdy na strane vodiča svietilo parkovacie svetlo, a preto bol hliadkou Pohotovostnej motorizovanej jednotky PZ Bratislava zastavený a kontrolovaný, a následne v dôsledku podozrenia z predchádzajúceho požitia omamnej alebo psychotropnej látky predvedený na lekárske vyšetrenie, počas čoho hliadka spozorovala vo vrecku bundy, ktorú mal obvinený na sebe, igelitové vrecko obsahujúce 6 ks priesvitných plastových zatavených striekačiek modrej farby a 4 ks injekčných striekačiek s oranžovými krytmi v menšom vrecku, o ktorých bolo zistené, že obsahujú biely kryštalický materiál s hmotnosťou 71 mg s koncentráciou 77,6 % hmotnostných metamfetamínu, čo zodpovedá 1 až 6 obvykle jednorazovým dávkam drogy, a svetložltý kryštalický materiál s hmotnosťou 17 mg s priemernou koncentráciou 79,1% hmotnostných metamfetamínu, čo zodpovedá 1 obvykle jednorazovej dávke drogy, pričom metamfetamín je zaradený do II. skupiny psychotropných látok podľa zákona číslo 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov, nakoľko skutok nie je trestným činom.

II.

Podľa § 319 Tr. poriadku sa odvolanie Okresnej prokuratúry Malacky z a m i e t a.

o d ō v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Malacky sp. zn. 2T 47/2014 zo dňa 25.04.2016 pod bodom I./ bol obžalovaný S. C. uznaný vinným z prečinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 1 Tr. zákona na skutkovom základe, že

dňa 09.12.2012 v čase približne o 23,00 hod v obci S. N. na D. ulici viedol osobné motorové vozidlo zn. N. X., N.: R šedej metalízy, evidenčné číslo BA XXXZR, pridelené osobnému motorovému vozidlu zn. M. G. zelenej farby, N.: E ktorému počas jazdy na strane vodiča svietilo parkovacie svetlo, a preto bol hliadkou S. motorizovanej jednotky PZ C. zastavený a kontrolovaný, a následne v dôsledku podozrenia z predchádzajúceho požitia omamnej alebo psychotropnej látky predvedený na lekárske vyšetrenie, počas čoho hliadka spozorovala vo vrecku bundy, ktorú mal obvinený na sebe, igelitové vrecko obsahujúce 6 ks priesvitných plastových zatavených striekačiek modrej farby a 4 ks injekčných striekačiek s oranžovými krytmi v menšom vrecku, o ktorých bolo zistené, že obsahujú biely kryštalický materiál s hmotnosťou 71 mg s koncentráciou 77,6 % hmotnostných metamfetamínu, čo zodpovedá 1 až 6 obvykle jednorazovým dávkam drogy, a svetlozltý kryštalický materiál s hmotnosťou 17 mg s priemernou koncentráciou 79,1% hmotnostných metamfetamínu, čo zodpovedá 1 obvykle jednorazovej dávke drogy, pričom metamfetamín je zaradený do II. skupiny psychotropných látok podľa zákona číslo 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov.

Za to mu bol podľa § 171 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 37 písm. h/, m/, § 38 ods. 4, § 42 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 27 (dvadsaťsedem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona bol obžalovanému uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na dobu 6 (šesť) rokov.

Zároveň bol okresným súdom zrušený trestný rozkaz Okresného súdu Malacky, sp. zn. 0T/33/2013 z 24.05.2013 vo výroku o treste, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Pod bodom II./ citovaného rozsudku bol obžalovaný S. C. podľa § 285 písm. c/ Tr. poriadku oslobodený spod obžaloby X. prokuratúry Malacky sp. zn. 2Pv 498/13/1106 pre prečin krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona, na tom skutkovom základe, že v nočných hodinách zo dňa 14.05.2013 na deň 15.05.2013 prišiel po predchádzajúcej vzájomnej dohode s ďalšou osobou k oplotenému areálu spoločnosti Q. cesty C., a.s., na D. ulici č. XX v Z., kde presne nezisteným predmetom rozstrihli oplotenie vo výške asi 1 meter od zeme, ktorým vnikol S. C. do predmetného areálu, potom mu cez tento otvor postupne Z. K. podal najmenej 4 kanistre, pričom S. C. podišiel k odstavenému traktoru zn. T. XXXXX U., oranžovej farby, G.: BA XXXAN, na ktorom odstránil viečko na nádrži a do prinesených kanistrov vyčerpali XXXI nafty, ktoré zanesol späť k prestrihnutému plotu a podal Z. K., následne takto vyčerpali z nádrže vozidla zn. V. U XXXX, oranžovej farby, G.: BA XXXDS, ešte 120l nafty, čím týmto svojím konaním spôsobili poškodeniu spoločnosti Q. cesty C., a.s., škodu krádežou v celkovej výške XXX,XX Eur a škodu poškodením pletiva vo výške 26,- Eur, nakoľko nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Podľa § 288 ods. 3 Tr. poriadku bol poškodený Q. cesty C. a.s. C., U. 6, P. XXX XXX XX s nárokom na náhradu škody odkázaný na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonnej lehote v zmysle § 309 ods. 1 Tr. poriadku odvolania obžalovaný S. C. a prokurátor.

Odvolanie obžalovaného smeruje proti výrokom o vine a treste, ako aj konaniu, ktoré vydaniu rozsudku predchádzalo. Odvolanie bolo odôvodnené podaním obhajkyne obžalovaného, ako aj samostatným podaním obžalovaného S. C..

V odôvodnení odvolania obžalovaný vyjadruje nesúhlas s rozhodnutím okresného súdu, ktorý sa opiera pri uznaní viny o výpovede svedkov Z., Z. C., Z. Z. a Z. Q. E.. Z týchto výpovedí malo podľa okresného súdu vyplývať, že hliadky S. zastavili obžalovaného z toho dôvodu, že na jeho motorovom vozidle nesvietilo parkovacie svetlo. Následne malo dôjsť ku vzniku podozrenia z požitia omamnej látky a k predvedeniu obžalovaného na lekárske vyšetrenie. Počas tohto prevozu mali policajti spozorovať igelitové vrečko s obsahom injekčných striekačiek, čo bolo dôvodom jeho predvedenia na OO PZ Stupava, kde malo dôjsť postupom podľa § 91 ods. 1 Tr. poriadku k odňatiu veci.

V konaní pred súdom rovnako ani v prípravnom konaní nebol vzatý do úvahy argument obžalovaného, že drogy boli u neho nájdené v rámci nezákonne vykonanej osobnej prehliadky. Napriek tomu, že obžalovaný už v prípravnom konaní a následne aj v konaní pred súdom prvého stupňa týmto argumentoval a tvrdil, že ide o dôkaz nepoužiteľný, prvostupňový súd sa v napadnutom rozsudku s jeho tvrdeniami dôkladne nevysporiadal. Z dokazovania vykonaného v prvostupňovom konaní je však zrejmé, že drogy nemohli byť u obžalovaného spozorované pri jeho prevoze na vyšetrenie tak, ako to uvádza prvostupňový súd v odôvodnení napadnutého rozsudku, v igelitovom vrečku vyčnievajúcim z bundy obžalovaného.

Svedok Z. vo svojej výpovedi uviedol, že počas kontroly osoby a počas úkonov s osobou bolo spozorované, že má vo vrečku vetrovky veľký igelitový sáčok a v ňom sa nachádzalo niekoľko plastových zatavených striekačiek. Bolo tiež vidno, že v striekačkách je biely kryštalický prášok, ktorý pripomínal omamnú látku. Odňatie veci mal pritom vykonať svedok C. potom, čo mu mal byť obžalovaný odovzdaný, čiže svedkovia Z. a E. nemali ako zistiť, čo má obžalovaný vo vrečku.

Na hlavnom pojednávaní dňa 15.12.2014 svedok Z. uviedol, že pokiaľ ide o drogy, spomína si, že v tomto mal konať kolega Q. E.. Naopak na hlavnom pojednávaní dňa 25.04.2016 si už zdôraznil, že ich hliadka žiadne drogy neodnimala a podľa jemu dostupných údajov drogy odňal obžalovanému poverený príslušník so súhlasom prokurátora.

Podľa tvrdení obžalovaného bola osobná prehliadka vykonaná priamo na mieste činu, kde bol zistený aj obsah vrečka v bunde a to bol dôvod, prečo sa s ním policajti rozhodli ísť do nemocnice.

Obžalovaný v dôvodoch svojho odvolania sa ďalej opiera o rozhodovacia prax pokiaľ ide o posudzovanie dôvodnosti vykonania prehliadky osoby v zmysle § 22 ods. 1 zákona o Policajnom zbore, pričom konkrétne definuje postup, akým spôsobom majú príslušné orgány pristúpiť k vykonaniu služobného zákroku podľa zákona o policajnom zbore, za akých podmienok a tiež rieši otázku, kedy je nevyhnutné postupovať podľa Trestného poriadku, ktorý je v pomere špeciality Zákona o Policajnom zbore

Obžalovaný zastáva názor, že v jeho prípade súd vychádzal pri uznaní viny z dôkazov získaných nezákonným spôsobom, nakoľko za nezákonný sa považuje aj každý ďalší dôkaz získaný na základe nezákonného postupu v zmysle teórie plodov z otráveného stromu. S najväčšou pravdepodobnosťou odňatiu veci predchádzal nezákonný postup policajtov vo forme osobnej prehliadky, ktorá bola nazvaná bezpečnostnou prehliadkou a s ktorou súhlas prokurátora nebol daný, inak by totiž nebolo možné vpred zistiť, čo sa v sáčku u obžalovaného nachádzalo.

V dôvodoch odvolania, ktoré podal sám obžalovaný S. C. uvádza, že sa v celom rozsahu stotožňuje s podaním svojej obhajkyne a ňou podané dôvody odvolania dopĺňa nasledovne:

Obžalovaný hneď v úvode pripomína, že doposiaľ k veci nevypovedal z dôvodu, že priebeh konania je poznačená neprocesnosťou. Ku skutku zo dňa 09.12.2012 uviedol, že je nepravdivé tvrdenie o zlom technickom stave vozidla, ktorý bol dôvodom zastavenia vozidla hliadkou PMJ. Vozidlo bolo v tom čase pripravené na technickú prehliadku. Potom, čo bol zastavený, bola vykonaná jednak prehliadka vozidla a tak isto bola vykonaná jeho osobná prehliadka, počas ktorej stál druhý policajt s pištoľou v ruke pri ňom. Počas tejto prehliadky mu z vnútorného vrečka bundy vytiahol sáčok a povedal o ňom, že je drogový díler. Podľa obžalovaného nebolo vidieť čo presne sa vo vrečku nachádza a keď sa bránil proti označeniu, že je drogovým dílerom, chceli ho policajti ťahať do lesa. Policajti Z. sa ho zastal a povedal kolegom, aby nerobili hlúposti. Policajti prelustrovali aj jeho auto a zistili, že všetko je v poriadku. Potom čo mal negatívnu dychovú skúšku, vyzvali ho na odber krvi, s čím on súhlasil a mal uzamknúť

vozidlo. Absolvoval vyšetrenie v nemocnici na B. a potom ho zobrali na OO PZ K., kde ho odovzdali vyšetrovateľovi.

Obžalovaný vytyka okresnému súdu, že v rámci nesprávneho procesného postupu mu nebol vôbec doručený prvý rozsudok okresného súdu zo dňa 30.03.2015. Obžalovaný vyjadruje aj nesúhlas s tým, že bol napriek nejasnej dôkaznej situácii vydaný trestný rozkaz, čo nie je v súlade s Trestným poriadkom a ani Ústavou Slovenskej republiky.

Obvinenie z prechovávanía drog stojí podľa obžalovaného výlučne na výpovediach policajtov, pričom podľa ustálenej judikatúry je zrejmé, že výpovede policajtov, ako svedkov, v prípade ak boli činní ako zasahujúci policajti, nie je zlučiteľné s procesným postupom.

Obžalovaný vyslovuje predpoklad, že krajský súd vezme do úvahy všetky nedostatky, ktoré boli spôsobené procesným postupom okresného súdu, napr. že obžalovanému nebolo umožnené vyjadriť sa k výpovediam svedkov na hlavnom pojednávaní a tiež to, že napriek jasnému ustanoveniu zákona nebol priebeh pojednávania nahrávaný. Okresný súd sa podľa názoru obžalovaného vôbec nevysporiadal s predloženými dôkazmi zákonným spôsobom a aj odôvodnenie rozsudku pripomína svojôľfu.

Krajskému súdu v závere navrhol, aby zrušil rozsudok okresného súdu a v celom rozsahu ho spod obžaloby oslobodil.

Odvolanie prokurátora smeruje proti oslobodzujúcemu výroku rozsudku a bolo odôvodnené písomným podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 21.06.2016.

Okresný prokurátor vyjadruje nesúhlas s rozhodnutím súdu prvého stupňa, ktorý po doplnení dokazovania v zmysle pokynov odvolacieho súdu a vypustení výpovede spolupáchateľa Z. K. z dôkazného materiálu, prijal oslobodzujúci výrok.

Prokurátor trvá na tom, že výpoveď Z. K. z prípravného konania mohla byť na hlavnom pojednávaní prečítaná a tento svoj názor opiera o ustanovenie § 263 ods. 3, ods. 4 Tr. poriadku, kedy obe tieto ustanovenia spadajú pod dokazovanie výsluchom svedka v spojení so skutočnosťou, že v odseku 3 je výslovne uvedená možnosť čítania zápisnice o výsluchu spoluobžalovaného. Vzhľadom k tomu, že je v tomto ustanovení uvedená osoba spoluobžalovaného je zrejmé, že zákonodarcu rátať s možnosťou zmeny procesného postavenia spoluobžalovaného z prípravného konania na postavenie svedka. Aplikovanie ustanovenia § 263 ods. 3 Tr. poriadku v súvislosti so zmenou procesného postavenia spoluobžalovaného na hlavnom pojednávaní konštatoval aj Najvyšší súd SR v rozhodnutí 2Tdo/2/2010.

Nemožno v tejto súvislosti prehliadať, že citované ustanovenie považuje zápisnicu o výpovedi spoluobžalovaného a svedka za rovnocenné, čím analogicky možno vzťahovať podmienky uvedené v odseku 4, vzťahujúce sa k čítaniu výpovede svedka, aj na situáciu, keď svedkom je bývalý spoluobžalovaný.

Uvedenú právnu úvahu podporuje aj znenie ustanovenia § 263 ods. 4 Tr. poriadku, z ktorého nevyplýva, že osoba ktorej zápisnica sa má čítať, má byť pred výsluchom do zápisnice poučená podľa § 130 Tr. poriadku. Podmienka využitia práva odmietnuť vypovedať podľa § 130 Tr. poriadku sa teda týka len hlavného pojednávania. V tejto súvislosti je vhodné uviesť, že právo odmietnuť vypovedať je u obvineného koncipované omnoho širšie ako u svedka, čím podmienku poučenia o tomto práve možno v prípade zmeny procesného postavenia spoluobžalovaného na svedka považovať za splnenú, pričom ani obvinený nemôže krivo obviňovať inú osobu, pretože by sa tým rovnako ako svedok, dopustil trestného činu.

Prokurátor ďalej konštatuje, že Z. K., mal v prípravnom konaní procesné postavenie obvineného a bol riadne poučený podľa § 34 Tr. poriadku a toto právo nevyužil. Taktiež bola splnená požiadavka vykonania výsluchu zákonným spôsobom.

Podľa názoru prokurátora, ak by sa postup, ktorý okresný súd zvolil súc zviazaný právnym názorom odvolacieho súdu, stal obvyklou súdnou praxou, smeroval by pravdepodobne k tomu, že osoba, ktorá sa v prípravnom konaní prizná a spolupracuje bude odsúdená, avšak trestné stíhanie toho, kto je označený ako spolupáchateľ, skončí zastavením trestného stíhania, či oslobodením spod obžaloby v

dôsledku dôkaznej núdze. Aby sa dalo takejto situácii predchádzať bol by napr. prokurátor nútený k plošnému podávaniu odporov v skupinových veciach, čo by viedlo samozrejme vždy k vykonávaniu hlavného pojednávania. Pri takto nastavenom prílišnom formalizme v procesných otázkach, mnohokrát pre obvineného aj bezvýznamných, avšak v konečnom dôsledku majúci zásadný vplyv na rozhodovanie súdov o vine alebo nevine, sa v poslednej dobe dostáva hmotnoprávna stránka trestného konania aj z pohľadu samotnej spravodlivosti na absolútny okraj záujmov spoločnosti.

Čo sa týka právnej kvalifikácie prokurátor sa nestotožňuje s kvalifikáciou podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona, nakoľko je skutok potrebné kvalifikovať ako zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Tr. zákona. Sprísnenie kvalifikácie sa opiera o aplikáciu zásady, podľa ktorej ak je jednočinný súbeh dvoch alebo viacerých trestných činom podľa znakov ich základných skutkových podstát možný, avšak tá istá okolnosť podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby duplicitne, bude táto okolnosť v rámci súbežnej kvalifikácie činu použitá ako okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby len pri aplikácii toho ustanovenia osobitnej časti Trestného zákona, ktorého kvalifikovanej skutkovej podstate zodpovedá vyššia trestná sadzba oproti inej konkurujúcej sadzbe. Keďže ide o ten istý čin a tú istú skutkovú okolnosť, výška trestnej sadzby bude určujúcim kritériom vzťahu špeciality, ktorý determinuje výber právnej kvalifikácie trestného činu.

Odkazujúc na všetky uvedené argumenty navrhol prokurátor zrušiť napadnutý rozsudok okresného súdu v jeho oslobodzujúcej časti postupom podľa § 321 ods. 1 písm. b/, písm. c/, ods. 3 Tr. poriadku a vrátiť vec súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie. Odvolanie obžalovaného navrhol prokurátor ako nedôvodné zamietnuť.

K odvolaniam obžalovaného i prokurátora podal svoje vyjadrenie poškodený.

Poškodený považuje rozsudok Okresného súdu Malacky v jeho odsudzujúcej časti za zákonný a dôvodný. Rovnako ako aj konanie, ktoré predchádzalo vydaniu rozhodnutia súdu, považuje poškodený za zákonné. Poškodený sa stotožňuje s rozsudkom Okresného súdu Malacky zo dňa 25.04.2016, sp. zn. 2T/47/2014 v tejto časti a má za to, že odvolacie dôvody obžalovaného nie sú dané.

Pokiaľ ide o odvolanie Okresnej prokuratúry Malacky, poškodený sa v plnom rozsahu stotožňuje s odvolaním a odôvodnením odvolania Okresnej prokuratúry Malacky. Poškodený má za to, že Okresná prokuratúra Malacky dostatočne odôvodnila svoje odvolanie podané na hlavnom pojednávaní dňa 25.04.2016. Podľa názoru poškodeného sú naplnené dôvody na zrušenie prvostupňového rozsudku zo dňa 25.04.2016, sp. zn. 2T/47/2014 podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. c), ods. 3 Tr. poriadku a poškodený navrhuje, aby Krajský súd v Bratislave v oslobodzujúcej časti rozsudok zrušil a vec vrátil Okresnému súdu Malacky na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Okresný súd svoje rozhodnutie v časti II rozsudku, aj napriek tomu, že si ponecháva svoj právny názor týkajúci sa oslobodzujúcej časti rozsudku v zmysle vydaného a zrušeného trestného rozkazu zo dňa 24.05.2013, sp. zn. 0T/33/2013, odôvodnil tým, že nebolo preukázané, že by skutok spáchal obžalovaný a tiež tým, že je viazaný právnym názorom, ktorý vyslovil vo svojom rozhodnutí odvolací súd, pričom Krajský súd v Bratislave uviedol, že výsluch svedka Z. K. nemožno akceptovať pre rozpor s ustanovením § 263 ods. 3 písm. c) Trestného poriadku, keďže tento bol v pôvodnom konaní stíhaný a právoplatne odsúdený ako spolupáchateľ obžalovaného S. C..

Pre naplnenie § 285 písm. c) Tr. poriadku, k oslobodeniu obžalovaného dôjde iba vtedy, ak vykonané dokazovanie na hlavnom pojednávaní neumožňuje prijať nepochybný záver o tom, kto spáchal trestný čin, aj napriek tomu, že sa zistí, že trestný čin naplňa skutkovú podstatu trestného činu a tento sa stal. Dôkazy môžu vylúčiť, že páchatelom je obžalovaný, napríklad preto, lebo v čase činu bol prítomný na inom mieste, než je miesto činu alebo môžu preukázať, že páchatelom je zrejme iná osoba.

K doplneniu odvolania Okresnej prokuratúry Malacky poškodený uvádza, že v priebehu trestného konania vedeného Okresným súdom Malacky pod sp. zn. 2T/47/2014 a takisto prečítaním zápisnice z výsluchu svedka Z. K. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 25.04.2016, bolo nepochybne preukázané, že skutok, ktorý je kladený obžalovanému za vinu, sa stal a tento skutok spáchal obžalovaný.

Ďalšou skutočnosťou podporujúcou dôvody odvolania prokurátora je, že súd je pri hodnotení dôkazov povinný postupovať v zmysle zásady voľného hodnotenia dôkazov uvedenej v ustanovení § 2 ods. 12 Tr. poriadku. Dôkazný postup je potrebné vyčerpávajúcim spôsobom popísať a logicky i vecne presvedčivým spôsobom zdôvodniť. Táto požiadavka vyplýva z ustanovenia § 168 ods. 1 Tr. poriadku. Niet sporu o tom, že procesné predpisy ponechávajú hodnotenie vykonaných dôkazov na voľnú úvahu súdu prvého stupňa.

V zmysle vyššie uvedeného nie je možné sa stotožniť s tým, že aj napriek tomu, že súd disponuje dôkazom, ktorý potvrdzuje spáchanie trestného činu obžalovaným (teda súd má vedomosť o tom, že tento skutok obžalovaný spáchal) súd neodsúdi obžalovaného za spáchaný trestný čin, pretože sa zmenilo postavenie vypovedajúcej osoby o spáchaní trestného činu; takéto počínanie súdu nemá ako súd vecne či logicky zdôvodniť. Takýto názor zrejme nemal ani zákonodarca v súvislosti s § 263 Trestného poriadku, pričom samotný § 263 Trestného poriadku nehovorí vyslovene o tom, v akom konaní mala byť uskutočnená „skoršia výpoveď svedka alebo spoluobžalovaného.

Súd pri hodnotení dôkazov mal podľa názoru poškodeného zobrať do úvahy výpoveď svedka Z. K., ktorá jednoznačne preukazuje vinu obžalovaného. Správne uviedol prokurátor a tento názor zastáva aj poškodený, že ak by súd ignoroval výpoveď Z. K. vo vzťahu k obžalovanému len preto, že sa zmenilo procesné postavenie Z. K., a takéto konanie súdu by sa stalo obvyklou súdnou praxou, nenapĺňalo by celé trestné konanie základné zásady trestného konania, najmä zásady uvedené v Trestnom zákone, a to aj napriek tomu, že v konečnej podstate súd dôkazom preukazujúcim vinu obžalovaného disponuje, len ho podľa názoru krajského súdu nemôže použiť. Ak by súd v zmysle zásady voľného hodnotenia dôkazov presvedčivým spôsobom zdôvodnil dôkazný postup, dospel by k záveru, že skutok kladený za vinu obžalovanému je trestným činom a tento trestný čin spáchal obžalovaný.

V zmysle vyššie uvedeného sa poškodený v celom rozsahu stotožňuje s odvolaním a následným vyjadrením k odvolaniu Okresnej prokuratúry Malacky a navrhuje, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. c), ods. 3 Tr. poriadku zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu Malacky, sp. zn. 2T/47/2014 zo dňa 25.04.2016 v jeho oslobodzujúcej časti a vrátil vec súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie.

Odvolanie obžalovaného navrhuje poškodený podľa § 319 Tr. poriadku zamietnuť ako nedôvodné.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu obhajkyňa obžalovaného k odvolaniu, ktoré podal prokurátor, uviedla, že toto považuje za nedôvodné a navrhla ho zamietnuť.

Obžalovaný od samého začiatku skutok zo dňa 15.05.2013 popiera a neexistuje žiaden dôkaz, ktorý by ho zo spáchania skutku usvedčil, nakoľko výpoveď K. z prípravného konania, prečítaná na hlavnom pojednávaní, ktorá podľa nášho názoru bola aj tak účelová, nemala byť prečítaná, nakoľko na hlavnom pojednávaní už tento bol v procesnom postavení svedka. Taktiež, ak ide o osobu bývalého spoluobvineného, takáto osoba má vždy právo odmietnuť vypovedať, čo vylučuje použitie § 263 ods. 3 písm. c/ Tr. poriadku.

Čo sa týka skutku, z ktorého bol klient uznaný vinným, navrhla ho oslobodiť spod obžaloby podľa § 285 Tr. poriadku, nakoľko dôkazy neboli získané zákonným spôsobom. Taktiež čo sa týka tohto skutku, odvolanie doplnila o najaktuálnejšiu judikatúru Krajského súdu v Bratislave (sp. zn. 4To/44/2016), z ktorej možno totiž vyvodiť, že minimálna 1 obvyklá priemerná dávka mefamfetamínu je z hľadiska celkovej hmotnosti na úrovni XXX mg. V prípade, ak celkové zaistené množstvo drogy nedosiahne hmotnosť minimálne 100 mg nepôjde o trestnoprávnu problematiku, nakoľko takéto nižšie množstvo nebude napĺňať pojem obvykle jednorazová dávka a to ani vtedy, ak by obsah účinnej látky bol vyšší ako 10 mg. Preskúmaním obsahu striekačiek bolo zistené, že obsahujú kryštalický materiál s hmotnosťou 71 mg s koncentráciou 77,6% metamfetamínu a svetlý kryštalický materiál s hmotnosťou 17 mg s priemernou koncentráciou 79,1% hmotnostných metamfetamínu. Celková hmotnosť materiálu tak bola 88 mg, preto vzhľadom na to, že celkové množstvo drogy nedosiahlo hmotnosť minimálne 100 mg, nejde o trestnoprávnu problematiku.

Obžalovaný S. C. zotrval na názore, že všetky úkony vrátane vyloženia vecí, ktoré mal u seba, sa diali potom, čo bol zastavený a nie až na oddelení ako neskôr tvrdili svedkovia. Zastáva názor, že

takýto postup bol nezákonný. Podrobne popísal v dôvodoch svojho odvolania. Čo sa týka výpovede svedka Z., jeho výpovede pred súdom sú diametrálne odlišné, avšak problémom je, že prvá výpoveď v poradí je z dôvodu nesprávneho procesného postupu nepoužiteľná. Nie je pravdou, že postup na oddelení prebiehal tak, ako svedok C. popisuje. Potom čo ho priniesli a zavreli za mreže, nikto so ním nič neriešil. Ráno mu dali podpísať papiere, aby nevypovedal a poslali ho domov. Zároveň sa domnieva, že v jeho prípade z materiálneho hľadiska boli splnené podmienky povinnej obhajoby, nakoľko jeho osobná sloboda bola obmedzená. Takýto postup je v súlade s Ústavou, Dohovorom, ako aj judikatúrou Ústavného súdu SR sp.zn. II ÚS 434/08.

Vyjadril tiež súhlas s tým, čo povedala obhajkyňa a žiada na podklade uvedených argumentov, aby bol aj za skutok, ktorý súvisí s nelegálnou držbou drog, spod obžaloby oslobodený. Domnieva sa, že takýto postup policajtov by nemal byť posväcovaný a mali by sa rešpektovať práva osôb zadržaných prípadne obvinených

Zástupca krajskej prokuratúry v celom rozsahu ponechal na úvahe krajského súdu, ako sa vysporiada s oboma podanými odvolaniami.

Krajský súd v Bratislave v intenciách § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadal len v tom prípade, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku. V rámci tohto postupu zistil odvolací súd, že rozhodnutím okresného súdu v jeho odsudzujúcej časti došlo k porušeniu Trestného zákona.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. poriadku orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. poriadku orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa § 319 Tr. poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/ Tr. poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona.

Podľa § 321 ods. 3 Tr. poriadku ak súd preskúmava všetky výroky, ale je chybná len časť napadnutého rozsudku a možno ju oddeliť od ostatných, zruší odvolací súd rozsudok len v tejto časti; ak však zruší hoci aj len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. poriadku odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Odvolací súd z predloženého spisového materiálu zistil nasledovné:

Obžalovaný S. C. je na podklade obžaloby Okresnej prokuratúry Malacky zo dňa 20.05.2014 stíhaný pre prečin krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona na skutkovom

základe uvedenom v bode 1/ napadnutého rozsudku. Obžaloba bola súčasne podaná aj na Z. K., ktorý bol za tento skutok právoplatne odsúdený.

Dňa 12.05.2014 bola Okresnou prokuratúrou Malacky podaná obžaloba na S. C. pre prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 1 Tr. zákona na skutkovom základe uvedenom v bode 1/ napadnutého rozsudku.

Uznesením Okresného súdu Malacky zo dňa 02.06.2014 sp. zn. 2T 50/2014 boli obidve veci obžalovaného spojené na spoločné konanie vedené pod sp. zn. 2T 47/2014.

Vo veci bol dňa 19.08.2014 vydaný trestný rozkaz, ktorým bol obžalovaný S. C. uznaný vinným z obidvoch žalovaných skutkov a bol mu uložený úhrnný a súhrnný trest odňatia slobody vo výmere tridsať mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Súčasne mu bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní šesť rokov. Zároveň bol zrušený výrok o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Malacky zo dňa 24.05.2013 sp. zn. 0T 33/2013.

Obžalovaný Z. K. bol uznaný vinným zo skutku, ktorý je uvedený v bode 1/ rozsudku a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere päť mesiacov s podmieňčným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní šesťnásť mesiacov.

Voči obžalovanému Z. K. nadobudol trestný rozkaz právoplatnosť dňa 05.09.2014 a obžalovaný S. C. podal proti trestnému rozkazu odpor. Súd prvého stupňa preto určil vo veci termín hlavného pojednávania a vykonal dokazovanie prečítaním výpovede obžalovaného z prípravného konania, výsluchom svedkov Z. G. U., Bc. B. U., Z. Z., S. E., Mgr. Martina C., znalca P. B. E., prečítaním výpovede svedkyne A. Q., Z. K. a prečítaním listinných dôkazov.

Súd prvého stupňa vo veci prvýkrát rozhodol rozsudkom zo dňa 30.03.2015, ktorým bol obžalovaný S. C. uznaný vinným z prečinu krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona, na tom skutkovom základe, že spoločne už s právoplatne odsúdeným Z. K. v nočných hodinách zo 14.05.2013 na deň 15.05.2013 prišli po predchádzajúcej vzájomnej dohode k oplotenému areálu spol. Q. cesty C. a.s., na D. ul. č. XX v Z., kde presne nezisteným predmetom rozstrihli oplotenie vo výške asi 1 meter od zeme, ktorým vnikol S. C. do predmetného areálu, potom mu cez tento otvor postupne Z. K. podal najmenej 4 kanistre, pričom S. C. podišiel k odstavenému traktorovi zn. T. XXXXX U., oranžovej farby, G.: BA XXXAN, na ktorom odstránil viečko na nádrži a do prinesených kanistrov vyčerpá 176l nafty, ktoré zanesol späť k prestrihnutému plotu a podal Z. K., následne takto vyčerpali z nádrže nákladného vozidla zn. V. U. XXXX, oranžovej farby, G.: BA XXXDS, ešte 120l nafty, čím týmto svojím konaním spôsobili poškodenie spol. Q. cesty C. a.s. škodu krádežou v celkovej výške XXX,XX € a škodu poškodením pletiva vo výške 26,- €.

a z prečinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 1 Tr. zákona na skutkovom základe, že obvinený S. C. dňa 09.12.2012 v čase približne o 23.00 hod v obci S. N. na D. ulici viedol osobné motorové vozidlo zn. N. X., N.: R šedej metalízy, G.: BA XXXZR pridelené osobnému motorovému vozidlu zn. M. G., zelenej farby, N.: E ktorému počas jazdy na strane vodiča svietilo parkovacie svetlo, a preto bol hliadkou S. motorizovanej jednotky PZ C. zastavený a kontrolovaný, a následne v dôsledku podozrenia z predchádzajúceho požitia omamnej alebo psychotropnej látky predvedený na lekárske vyšetrenie, počas čoho hliadka spozorovala vo vrecku bundy, ktorú mal obvinený na sebe, igelitové vrecko obsahujúce 6 ks priesvitných plastových zatavených striekačiek modrej farby a 4 ks injekčných striekačiek s oranžovými krytmi v menšom vrecku, o ktorých bolo zistené, že obsahujú biely kryštalický materiál s hmotnosťou 71 mg s koncentráciou 77,6% hmotnostných metamfetamínu, čo zodpovedá 1 až 6 obvykle jednorazovým dávkam drogy a svetlozltý kryštalický materiál s hmotnosťou 17 mg s priemernou koncentráciou 79,1% hmotnostných metamfetamínu, čo zodpovedá 1 obvykle jednorazovej dávke drogy, pričom metamfetamín je zaradený do II. skupiny psychotropných látok podľa zákona číslo 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov.

Za to mu bol podľa § 171 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 37 písm. h/, m/, § 38 ods. 4, § 41 ods. 1, § 42 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona uložený úhrnný a súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 30 (tridsať) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona bol obžalovanému uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na dobu 6 (šesť) rokov.

Zároveň bol okresným súdom zrušený trestný rozkaz Okresného súdu Malacky, sp. zn. OT/33/2013 z 24.05.2013 vo výroku o treste, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. poriadku bol poškodený Regionálne cesty C. a.s. C., U. 6, P. XXX XXX XX s nárokom na náhradu škody odkázaný na občianske súdne konanie.

Na podklade odvolania obžalovaného S. C. a poškodeného rozhodoval vo veci Krajský súd v Bratislave, ktorý uznesením zo dňa 27.10.2015 sp. zn. 3To 78/2015 postupom podľa § 321 ods. 1 písm. a/, písm. b/, písm. c/ Tr. poriadku zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a podľa § 322 ods. 1 Tr. poriadku vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Podstatným dôvodom zrušenia prvostupňového rozhodnutia vo vzťahu ku skutku v bode 1/ pôvodného rozsudku bolo to, že pri uznaní viny sa okresný súd opierať o výpoveď Z. K., ktorý ako bývalý spoluobžalovaný po zákonom poučení využil možnosť odmietnuť výpoveď. Samosudca okresného súdu pôvodne odmietol návrh prokurátora na prečítanie výpovede Z. K. z prípravného konania v procesnom postavení obvineného, avšak na hlavnom pojednávaní dňa 30.03.2015 jeho výpoveď (ako obvineného) postupom podľa § 263 ods. 3 písm. c/ Tr. poriadku prečítal.

Takýto postup okresného súdu vyhodnotil krajský súd ako neakceptovateľný pre zjavný rozpor s ustanovením § 263 ods. 3 písm. c/ Tr. poriadku. Dôvodom pre takéto tvrdenie je súdnou praxou dlhodobá a jednotne akceptovaná zásada, že svedok, ktorý bol pôvodne obvinený, resp. je obvinený z účasti na trestnom čine obvineného, vo veci ktorého vypovedá, má vždy právo odmietnuť výpoveď podľa § 130 ods. 2 Tr. poriadku, a to aj vtedy, ak sa trestné stíhanie proti nemu vedie alebo viedlo samostatne. Ak svedok toto svoje právo využije, jeho skoršiu výpoveď nemožno pre dikciu § 263 ods. 3 písm. c/ Tr. poriadok prečítať na hlavnom pojednávaní (R 14/2012).

Čo sa týka skutku pod bodom 2/ pôvodného rozsudku, odvolací súd vytkol okresnému súdu, že výsluchy svedkov vykonané k tomuto skutku na hlavnom pojednávaní, nie sú použiteľné ako dôkaz z dôvodu procesných pochybení pri vykonávaní výsluchov svedkov na hlavnom pojednávaní.

Vo vzťahu ku všetkým vykonaným výsluchom svedkov na hlavnom pojednávaní došlo k identickému pochybeniu, nakoľko zo zápisníc o hlavnom pojednávaní nevyplýva, že by svedkovia boli pred samotnou výpoveďou riadne poučení, tak ako to prikazuje Trestný poriadok v ustanoveniach § 130, § 131 ods. 1, § 132 teda o práve odoprieť výpoveď, o význame svedeckej výpovede a o trestných následkoch krivej prísahy resp. krivej výpovede (trestný čin krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 346 Trestného zákona).

Zo zápisníc o hlavnom pojednávaní vyplýva iba to, že svedkovia zložili prísahu podľa § 265 ods. 1, ods. 2 Tr. poriadku, ale nevyplýva z nich, že by svedkovia boli zákonným spôsobom poučení. Žiaden z vypočúvaných svedkov nebol podľa zápisníc o hlavnom pojednávaní vôbec poučený o povinnosti vypovedať, o význame svedeckej výpovede a o trestných následkoch krivej prísahy a krivej výpovede. O práve odoprieť vypovedať podľa § 130 ods. 2 Tr. poriadku je pritom nutné poučiť svedka vždy (R 52/1977), t. j. každého svedka, čo prvostupňový súd nerešpektoval. Jediným svedkom, ktorý bol správne poučený o práve odmietnuť výpoveď (z dôvodu, že ide o bývalého spoluobvineného S. C.), bol Z. K., ktorý toto právo aj využil a okresný súd následne posúdil jeho odmietnutie výpovede ako bez oprávnenia.

X. súdu bolo uložené vec opätovne prejednať na hlavnom pojednávaní, vykonať znovu výsluchy všetkých svedkov pri dôslednom dodržaní procesného postupu pri vykonávaní dôkazov na hlavnom pojednávaní, ktorý je upravený Trestným poriadkom. Bolo potrebné dôslednejšie sa zaoberať aj obranou obžalovaného a v odôvodnení rozhodnutia sa náležite vysporiadať s jednotlivými dôkazmi a uviesť, akými právnymi úvahami sa súd spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu.

Po vrátení veci súdu prvého stupňa tento vykonal na hlavnom pojednávaní dňa 25.04.2016 dokazovanie výsluchom svedkov Z. Z., Z. Z. C., Z. Q. E. a prečítaním listinných dôkazov.

Po doplnení dokazovania súdom prvého stupňa v zmysle pokynov odvolacieho súdu a opätovnom vyhodnotení jednotlivých dôkazov, vyhlásil okresný súd rozsudok, ktorého výroky sú citované v úvodnej časti odôvodnenia tohto rozsudku.

Plnením revíznej povinnosti odvolací súd zistil, že dokazovaním vykonaným na hlavnom pojednávaní súdom prvého stupňa boli objasnené všetky základné skutočnosti dôležité pre trestné stíhanie tak, ako to vyplýva z ustanovenia § 119 ods. 1 Tr. poriadku, ktoré súd potreboval pre svoje rozhodnutie. Po odstránení pochybení, na ktoré poukázal odvolací súd vo svojom prvom rozhodnutí a ktoré bolo možné napraviť po vrátení veci súdu prvého stupňa, možno konštatovať, že vo veci nie je potrebné vykonávať ďalšie dôkazy a je možné rozhodnúť na podklade doteraz získaných dôkazov.

Okresný súd vykonal všetky dostupné dôkazy, tieto primeraným spôsobom vyhodnotil a následne dospel k správne mu záveru pokiaľ ide o oslobodzujúci výrok vo vzťahu ku skutku zo dňa 14.05.2013-15.05.2013, ktorý bol kvalifikovaný ako prečin krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona.

Tak ako to vyplýva z predchádzajúceho rozhodnutia odvolacieho súdu, pri preukazovaní spáchania tohto skutku obžalovaným S. C. mal súd k dispozícii výpovede svedkov Z. G. U., Bc. B. U. a prečítané výpovede svedkyne A. Q. a spoluobžalovaného Z. K.. Obžalovaný S. C. odmietol ku skutku vypovedať v prípravnom konaní, aj na hlavnom pojednávaní.

Výpovede svedkov Z. G. U., Bc. B. U. neobsahujú vo vzťahu k žalovanému skutku žiadne informácie zásadného významu, pretože títo svedkovia ako pracovníci kriminálnej polície OR PZ Z. uviedli iba to, že s obžalovaným ako podozrivou osobou prišli viackrát do styku a vypočúvali ho ako podozrivého aj ku krádeži pohonných hmôt z areálu Q. ciest. K. A. Q., ktorej výpoveď z prípravného konania bola na hlavnom pojednávaní prečítaná, neuviedla žiadne informácie k osobám, ktoré sa mali dopustiť krádeže pohonných hmôt v objekte poškodeného. Žiadne podozrivé osoby pri prehliadke objektu nevidela a až ráno si všimla dieru v plote. V čase, keď malo dôjsť ku skutku, mala nočnú službu a strážila objekt patriaci Q. cestám C..

Spoločne s obžalovaným S. C. bol za tento skutok stíhaný aj Z. K., ktorý bol k veci vypočutý v prípravnom konaní v procesnom postavení obvineného. Ďalšia výpoveď Z. K. nie je k dispozícii, nakoľko jeho trestné stíhanie skončilo právoplatnosťou trestného rozkazu a v konaní pred súdom už nebol vypočutý ako obžalovaný.

Súd prvého stupňa predvolal na hlavné pojednávanie dňa 15.12.2014 ako svedka bývalého spoluobžalovaného Z. K., ktorý po zákonom poučení využil možnosť odmietnuť výpoveď. K. okresného súdu pôvodne odmietol návrh prokurátora na prečítanie výpovede Z. K. z prípravného konania v procesnom postavení obvineného, avšak na hlavnom pojednávaní dňa 30.03.2015 jeho výpoveď (ako obvineného) postupom podľa § 263 ods. 3 písm. c/ Tr. poriadku prečítal, napriek tomu, že z predchádzajúceho poučenia, ktoré mu poskytol, vyplynulo, že má oprávnenie odmietnuť výpoveď.

Krajský súd naďalej zastáva názor, že vyššie opísaný postup okresného súdu je neakceptovateľný pre zjavný rozpor s ustanovením § 263 ods. 3 písm. c/ Tr. poriadku. Svedok, ktorý bol skôr obvinený, resp. je obvinený z účasti na trestnom čine obvineného, vo veci ktorého vypovedá, má vždy právo odmietnuť výpoveď podľa § 130 ods. 2 Tr. poriadku, a to aj vtedy, ak sa trestné stíhanie proti nemu vedie alebo viedlo samostatne. Ak svedok toto svoje právo využije, jeho skoršiu výpoveď nemožno pre dikciu § 263 ods. 3 písm. c/ Tr. poriadok prečítať na hlavnom pojednávaní (R 14/2012)..

V posudzovanom prípade teda nebolo možné vychádzať z prečítanej usvedčujúcej výpovede Z. K. a opierať sa o ňu pri uznaní viny, nakoľko k jej prečítaniu došlo v dôsledku porušenia ustanovenia § 263 ods. 3 písm. c/ Tr. poriadku. Hodnotiac postup okresného súdu pri vykonávaní tohto dôkazu, ponúka sa otázka, aký malo vlastne zmysel poučiť svedka, že má ako bývalý spoluobvinený vždy právo odmietnuť

vypovedať ku skutku, z ktorého bol pôvodne tiež obvinený a keď toto právo využije, tvrdiť, že odmietol vypovedať bez oprávnenia.

Vzhľadom k tomu, že nebolo možné prihliadať na výpoveď svedka Z. K., nemal okresný súd k dispozícii žiaden priamy ani nepriamy usvedčujúci dôkaz o vine obžalovaného S. C.. Proti tomuto záveru neposkytuje žiadne protiargumenty ani okresný súd, rovnako nie okresný prokurátor v dôvodoch svojho odvolania. Jeho odvolanie je postavené výlučne na tvrdení o použiteľnosti prečítanej výpovede Z. K., odvolávajúc sa pritom na podrobný výklad ustanovenia § 263 ods. 3, ods. 4 Tr. poriadku a podporne tiež na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 2Tdo 2/2010.

Prokurátorom citované rozhodnutie najvyššieho súdu síce pripúšťa prečítanie výpovede spoluobvineného z prípravného konania, ktorý je na hlavnom pojednávaní v pozícii svedka, teda akceptuje jeho rozdielne procesné postavenie, čo je opačný názor, ako zastáva v tejto veci odvolací súd, avšak zhodne s odvolacím súdom rieši otázku nemožnosti čítania výpovede, ak takýto svedok na hlavnom pojednávaní využije právo nevypovedať. Tento fakt prokurátor, vychádzajúc z dôvodov jeho odvolania, z neznámych dôvodov odmieta akceptovať. V citovanom rozhodnutí sa doslovne uvádza, že „prekážkou prečítania výpovede S. M. na hlavnom pojednávaní podľa ustálenej súdnej praxe by bola len situácia, ak by na hlavnom pojednávaní využil svoje právo a odoprel vypovedať z dôvodov § 100 ods. 2 Tr. poriadku, čo sa však nestalo“. V prípade Z. K. práveže takáto situácia nastala a okresný súd prečítal jeho výpoveď z prípravného konania v rozpore so zákonom, preto je táto výpoveď nepoužiteľná

K názoru prokurátora vyjadrenému v jeho odvolaní, že ak by sa postup, ktorý okresný súd zvolil súc zviazaný právnym názorom odvolacieho súdu, stal obvyklou súdnou praxou, smeroval by pravdepodobne k tomu, že osoba, ktorá sa v prípravnom konaní prizná a spolupracuje bude odsúdená, avšak trestné stíhanie toho, kto je označený ako spolupáchateľ, skončí zastavením trestného stíhania, či oslobodením spod obžaloby v dôsledku dôkaznej núdze možno uviesť iba toľko, že právo svedka odoprieť výpoveď, ak by svojou výpoveďou spôsobil nebezpečenstvo trestného stíhania sebe alebo osobám uvedeným v § 130 ods. 2 veta prvá Tr. poriadku je dôsledkom ústavnej ochrany a táto má prednosť pred dosiahnutím účelu trestného stíhania (§ 1 Tr. poriadku), a to aj vtedy, ak by v dôsledku jej uplatnenia dokazovanie v konkrétnej veci trpelo tzv. dôkaznou núdzou.

Vychádzajúc z popísaných úvah, krajský súd vyhodnotil odvolanie prokurátora ako nedôvodné a preto ho postupom podľa § 319 Tr. poriadku zamietol.

Vo vzťahu k odvolaniu obžalovaného krajský súd uvádza, že toto bolo posúdené ako čiastočne dôvodné. Odvolací súd sa nestotožnil s názorom obžalovaného o nezákonnosti úkonu, pri ktorom boli u neho zaistené drogy a následnej nezákonnosti a nepoužiteľnosti ďalších získaných dôkazov.

Po zohľadnení obsahu výpovedí svedkov Z. Z., Z. C. a Q. E. nemá ani odvolací súd dôvod spochybňovať tvrdenia zasahujúcich policajtov o tom, že k odňatiu drog došlo až povereným príslušníkom na OO PZ Stupava. Členovia hliadky PMJ Z. Z. a S. E. uviedli vo výpovedi a tiež v úradnom zázname, čo bolo dôvodom zastavenia vozidla a popísali aj ďalšie zistenia, ktoré vyplynuli z vykonanej lustrácie vo vzťahu k obžalovanému a tiež vo vzťahu k vozidlu. Potom, čo vzniklo na základe správania a reakcií obžalovaného podozrenie, že jej pod vplyvom nejakých omamných látok, vyzvali ho, aby sa podrobil odberu biologického materiálu v nemocnici. Na rozdiel od názoru obhajoby, policajcami zvolený postup vyznieva pre odvolací súd vcelku pochopiteľne, najmä s prihliadnutím na záver predbežného toxikologického vyšetrenia, ktorý bol pozitívny. Akceptovať sa dajú aj vyjadrenia policajtov o tom, podľa akých prejavov vedľa odhadnúť, že je určitá osoba pod vplyvom liekov, či zakázaných látok. S prihliadnutím na charakter ich pracovného zaradenia je možné predpokladať, že majú každodenné skúsenosti so závislými osobami a na rozdiel od bežných ľudí dokážu oveľa skôr spozorovať, že správanie určitej osoby je netypické, nápadné, ak má napríklad osoba spomalené reakcie, prípadne naopak veľmi impulzívne, či agresívne prejavy. Prekážkou nemusí byť ani tma, najmä ak vezmeme do úvahy, že pri každej policajnej kontrole sa používa umelé osvetlenie.

Za nezvyčajné nemožno označiť ani to, že policajti potom, čo spozorovali, že obžalovaný má vo vrecku plastový obal a v ňom striekačky, nadobudli podozrenie, že ide o drogy. Nemožno totiž znovu prehliadať bohaté praktické skúsenosti policajtov z vykonaných služobných zákrokov a zároveň je nutné pripustiť, že pri spozorovaní takéhoto obsahu vrecka sa iné vysvetlenie ani neponúka.

Vierohodne vyznievajú výpovede svedkov aj pokiaľ ide o tvrdenie, že si striekačky všimli až v nemocnici, pretože ak by bolo pravdou, že ich našli hneď na začiatku, obžalovaného by ako podozrivú osobu mohli poverenému príslušníkovi odovzdať hneď bez toho, aby s ním absolvovali lekárske vyšetrenie v Bratislave.

Svedok Z. C., poverený príslušník na OO PZ Stupava vypovedal v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní zhodne pokiaľ ide o priebeh úkonu, pri ktorom boli drogy odňaté. Po predvedení na oddelenie bol obžalovaný najskôr vyzvaný na dobrovoľné vydanie obsahu sáčku, ktorý mal zasunutý v bunde, čo on odmietol. Preto bol vyžiadaný súhlas prokurátora a drogy boli obžalovanému odňaté. S výpoveďou tohto svedka korešpondujú aj výpovede zasahujúcich policajtov a v súlade s ňou sú aj listinné dôkazy obsiahnuté v spise.

Opierajúc sa vyššie opísané dôkazy, odvolací súd nemohol dospieť k dôvodným pochybnostiam o priebehu úkonu, pri ktorom došlo k zaisteniu drog, pretože výpovede svedkov nie sú poznačené vážnymi zásadnými rozpormi, majú svoju vnútornú logiku a nie sú k dispozícii žiadne iné dôkazy, ktorými by sa dali výpovede svedkov Z. a C. spochybníť.

Za dôvodné však považuje krajský súd odvolanie obžalovaného v časti, kde namieta, že skutok zo dňa 09.12.2012 nie je trestným činom, nakoľko množstvo drog, ktoré bolo u neho zaistené, nedosahuje minimálnu hranicu obvykle jednorazovej dávky drogy - metamfetamínu.

V prvom rade je potrebné uviesť, že v aplikačnej praxi súdov dlhodobo pretrváva nejednotnosť pokiaľ ide o stanovenie dolnej hranice množstva drogy, ktoré zodpovedá obvykle jednorazovej dávke drogy. Tento stav je podmienený najmä tým, že Trestný zákon vôbec neobsahuje vymedzenie pojmu obvykle jednorazová dávka drogy, ktorý je pojmom právnym. Vzhľadom k tomu, že Trestný zákon neurčuje pri jednotlivých druhoch drog čo rozumie pod obvykle jednorazovou dávkou drogy, je nevyhnuté, aby bol tento právny pojem definovaný súdnou praxou.

Obvykle jednorazová dávka drogy na použitie pre vlastnú spotrebu v zmysle § 135 Tr. zákona sa <<http://zak.sa>> v súdnej praxi definuje tak, že ide o jednu priemernú dávku užívateľa v množstve ovplyvňujúcom jeho psychiku, ovládanie alebo rozpoznávací schopnosti alebo sociálne správanie po jej použití bez toho, aby došlo k vážnemu ohrozeniu zdravia alebo života takéhoto užívateľa (primerane napríklad rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Tdo 66/2015 zo dňa 30.03.2016). V uznesení Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Tdo 56/2014 zo dňa 16.12.2014, sa uvádza, že obvykle jednorazovou dávkou sa rozumie dávka omamnej alebo psychotropnej látky, ktorá sa bežne u väčšiny užívateľov konzumuje pri jednom použití a takto vyjadruje konzumný príemer. Pojem obvykle jednorazová dávka drogy je pritom potrebné vykladať ako objektívne kritérium bez ohľadu na to, či je páchatelom pravidelný konzument drog alebo osoba, ktorá si chce drogu aplikovať prvýkrát.

Právny pojem obvykle jednorazovej dávky sa odvodzuje pri jednotlivých druhoch drog od jej priemernej hmotnosti. Pojem omamná látka, či psychotropná látka, v spojení s termínom obvykle jednorazová dávka, sú znakmi objektívnej stránky trestného činu podľa § 171 Tr. zákona a práve preto sa obvykle jednorazová dávka definuje prostredníctvom hmotnostného kritéria (ako základného kritéria), nakoľko v ňom sa zároveň spája objektívne aj subjektívne hľadisko, teda zavinenie páchatel'a (napríklad páchatel', ktorý kupuje drogy má záujem spravidla o určité množstvo drogy a množstvo, ktoré kupuje je pokryté jeho zavinením, taktiež páchatel', ktorý drogy prechováva má určitú vedomosť o ich množstve).

Hmotnostné kritérium je preto prvoradé kritérium a to bez ohľadu na to ako a či budú v konkrétnom prípade drogy páchatelom rozdelené na jednotlivé dávky. Ako ďalšie kritérium slúži množstvo účinnej látky v zaistenej droge, pretože toto kritérium má význam z hľadiska ustanovenia § 130 ods. 5 Tr. zákona, nakoľko ak zaistená droga nemá požadovanú kvalitu (množstvo účinnej látky) nejde už o látku schopnú nepriaznivo ovplyvniť psychiku človeka a nejde teda už o návykovú látku. Skutočnosť, že množstvo účinnej látky v droge nemôže byť samostatne kritériom určovania počtu obvykle jednorazových dávok drogy, pretože sa dá zistiť len expertíznym skúmaním a preto nemôže byť zahrnuté zavinením páchatel'a, čo vyplýva aj z ustálenej súdnej rozhodovacej praxe. Z uvedeného vyplýva aj to, že prechovávanie metamfetamínu nie je trestné v prípadoch, ak neobsahuje zodpovedajúce množstvo účinnej látky, pretože nejde o návykovú látku v zmysle § 130 ods. 5 Tr. zákona a rovnako tak nie je trestné v prípadoch,

ak síce obsahuje dostatočné množstvo účinnej látky, avšak nedosahuje hmotnosť, ktorú by bolo možné považovať za obvykle jednorazovú dávku.

Krajský súd v Bratislave v snahe zjednotiť rozhodovaciu činnosť okresných súdov v rámci celého kraja prijal záver, že za jednu priemernú obvykle jednorazovú dávku psychotropnej látky metamfetamínu je potrebné považovať materiál, ktorý dosahuje minimálnu celkovú hmotnosť 100 mg s obsahom účinnej látky minimálne 10 mg (metamfetamín vo forme voľnej bázy). Uvedená hodnota bola stanovená na podklade štatistických údajov vyplývajúcich zo správy Národného monitorovacieho centra pre drogy o stave drogovej problematiky na Slovensku, ktorá uvádza priemernú hmotnosť jednotlivých dávky v rozpätí od 100 mg do 200 mg. Od celkovej hmotnosti 100 mg sa potom budú odvíjať násobky obvykle jednorazovej dávky drogy uvedené v ustanovení § 135 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona.

V prípade, ak celkové zaistené množstvo drogy nedosiahne hmotnosť minimálne 100 mg nepôjde o prechovávanie drog pre vlastnú potrebu v zmysle § 135 ods. 1 Tr. zákona, nakoľko takéto nižšie množstvo drogy nebude napĺňať pojem obvykle jednorazová dávka a to ani vtedy, ak by obsah účinnej látky bol vyšší ako 10 mg.

V posudzovanom prípade obžalovaného S. C. bolo zaistených šesť plastových striekačiek modrej farby a štyri kusy injekčných striekačiek s oranžovými krytmi obsahujúce 71 mg bieleho kryštalického materiálu s koncentráciou 77,6% hmotnostných metamfetamínu a svetložltý kryštalický materiál s hmotnosťou 17 mg s koncentráciou 79,1% hmotnostných metamfetamínu. Zo záverov znaleckého posudku z odboru kriminalistickej chémie je možné zistiť, že 71 mg látky obsahovalo 55 mg čistého metamfetamínu a 17 mg látky obsahovalo 13 mg čistého metamfetamínu, spolu išlo o 88 mg kryštalického materiálu s obsahom čistej látky 68 mg.

Znamená to, že z hľadiska hmotnostného kritéria zaistené množstvo nedosahuje hodnotu obvykle jednorazovej dávky drogy, preto nedošlo k naplneniu obligatórnych znakov skutkovej podstaty prečinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov a prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 1 Tr. zákona.

Z týchto dôvodov krajský súd postupom podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 3 Tr. poriadku zrušil napadnutý rozsudok vo výroku, ktorým bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov a prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 1 Tr. zákona. Postupom podľa § 322 ods. 3 Tr. poriadku z dôvodu § 285 písm. b/ Tr. poriadku obžalovaného S. C. oslobodil spod obžaloby, nakoľko skutok nie je trestným činom.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.